

Mark Oden, BCMS Crosslinks

Acht dingen die het coronavirus ons leert:

1. Onze kwetsbaarheid

Deze wereldwijde crisis leert ons hoe zwak we zijn als mens.

Op het moment van schrijven zijn er wereldwijd 98.429 gevallen van coronavirus gemeld, die 3.387 doden hebben veroorzaakt. We doen ons best om de verspreiding ervan te beperken. En voor het grootste deel denk ik dat we vertrouwen hebben in uiteindelijk succes.

Stel je nu voor dat er een virus verschijnt dat nog agressiever en besmettelijker is dan het coronavirus. Kunnen we, als we met zo'n bedreiging worden geconfronteerd, onze eigen uitsterving als soort voorkomen? Het simpele antwoord is duidelijk nee, dat kunnen we niet. We vergeten zo gemakkelijk dat we als mens zwak zijn.

Hoe waar zijn de woorden van de psalmist ... 'Het leven van stervelingen is als gras, ze bloeien als een bloem van het veld; de wind [of covid-19] waait eroverheen en hij is er niet meer en zijn plaats kent hem niet meer.' (Psalm 103: 15-16)

Hoe komt deze les van onze kwetsbaarheid bij ons binnen? Misschien door ons eraan te herinneren dat we ons leven op aarde niet als vanzelfsprekend moeten beschouwen. 'Leer ons onze dagen te tellen, zodat we een hart van wijsheid kunnen verwerven.' (Psalm 90:12)

2. Onze gelijkheid

Dit virus respecteert geen etnische grenzen of nationale grenzen. Het is geen Chinees virus, het is ons virus. Het bevindt zich in Afghanistan, België, Cambodja, Denemarken, Estland, Frankrijk - 77 landen zijn besmet door het coronavirus.

We zijn allemaal leden van de grote menselijke familie, geschapen naar het beeld van God (Genesis 1:17). De kleur van onze huid, de taal die we spreken, onze accenten, onze culturen tellen niet mee in de ogen van een besmettelijke ziekte. In de ogen van de wereld zijn we allemaal anders. In de ogen van het virus zijn we precies hetzelfde.

Misschien is dit een van de dingen waar het virus ons aan herinnert. In ons lijden, in de pijn van het verliezen van een geliefde, zijn we volkomen gelijk, zwak en zonder antwoorden.

3. Ons verlies van controle

We houden er allemaal van om controle te hebben. We denken dat we kapiteins zijn van onze bestemming, meesters van ons lot. 'Ik heb de leiding, ik heb de controle', roepen we diep in ons hart.

En de realiteit is dat we vandaag meer dan ooit belangrijke delen van ons leven kunnen beheersen. We kunnen de verwarming en beveiliging van ons huis op afstand regelen, we kunnen geld over de hele wereld verplaatsen met een klik op een app en we kunnen zelfs ons lichaam beheersen door middel van training en medicijnen.

Maar misschien is dit gevoel van controle een illusie, een bubbel die door het coronavirus is gesprongen en de realiteit onthult - dat we niet echt de controle hebben.

Nu proberen de autoriteiten in Italië de verspreiding van dit virus in te dammen door de scholen van onze kinderen te sluiten, te openen en weer te sluiten. Hebben ze de situatie onder controle?

Hoe zit het met ons? Gewapend met onze desinfecterende sprays proberen we lichamelijk contact te vermijden - in sommige landen gemakkelijker dan in andere - proberen we het risico op besmetting te verminderen.

Hebben we de situatie onder controle? Nauwelijks.

4. De pijn die we delen in uitsluiting

Een paar dagen geleden reisde een lid van onze kerk naar Noord-Italië. Bij haar terugkeer in Napels werd ze uitgesloten van een diner met collega's. Ze kreeg te horen dat het beter voor haar was om niet te komen vanwege haar recente reizen naar het noorden, ook al was ze nergens in de buurt van de rode zones geweest en vertoonde ze geen coronavirus-symptomen. Dit deed duidelijk pijn.

Een 55-jarige restauranteigenaar uit het centrum van Napels is onlangs in quarantaine geweest. Nadat hij positief was getest op covid-19, zou hij zich lichamelijk relatief goed hebben gevoeld, maar hij was bedroefd door de reacties van veel van zijn burens. 'Wat hem meer pijn heeft gedaan dan zijn positieve diagnose van het coronavirus, is de manier waarop hij en zijn familie zijn behandeld door de stad waarin hij woont' (krant Il Mattino, 2 maart 2020).

Uitgesloten worden en geïsoleerd zijn, het is niet eenvoudig om mee om te gaan - we zijn gemaakt voor een relatie. Maar veel mensen hebben nu te maken met isolatie. Het is een ervaring die de melaatse gemeenschap van Jezus 'tijd maar al te goed kende. Ze werden gedwongen om alleen te wonen, door de straten van hun geboortestad te lopen en te roepen 'Onrein! Onrein!' (Leviticus 13:45)

5. Het verschil tussen angst en geloof

Wat is uw reactie op deze crisis? Het is zo gemakkelijk om gegrepen te worden door angst. Om het coronavirus overal te zien waar ik kijk: op het toetsenbord van mijn computer, in de lucht die ik inademen, in elk fysiek contact en om elke hoek, terwijl het wacht om me te infecteren. Zijn we in paniek?

Misschien daagt deze crisis ons uit om op een andere manier te reageren - met geloof en niet met angst. Geloof, niet in de sterren of in het lot, niet in een of andere onbekende godheid. Maar geloof in Jezus Christus, de goede herder die ons vertelt dat Hij de opstanding en het leven is (Johannes 11:25), net voordat Hij een vriend uit de dood opwekt. Alleen Hij heeft de controle over deze situatie, alleen Hij kan ons door deze storm leiden. Hij roept ons op om te vertrouwen en te geloven, om geloof te hebben en niet bang te zijn.

6. Onze behoefte aan God en onze behoefte om te bidden

Hoe kunnen wij als individuen, temidden van een wereldwijde crisis, mogelijk een verschil maken? Vaak voelen we ons zo klein en onbetekend.

Maar er is iets dat we kunnen doen. Iets wezenlijks dat we moeten doen: roepen tot onze Vader in de hemel. Bid tot Hem dat Hij ons zijn genade mag tonen.

Dit virus brengt ons tot bidden. Te bidden voor de autoriteiten die onze landen en onze steden besturen. Bid voor de medische teams die de zieken behandelen. Bid voor de mannen, vrouwen en kinderen die besmet zijn, bid voor de mensen die bang zijn om hun huis te verlaten, bid voor degenen die in de rode zones leven, voor degenen die een verhoogd risico lopen op andere ziekten en voor ouderen. Dat de Heere ons zal beschermen en bewaren.

Bid dat de Heere Jezus terugkomt, zodat Hij ons mee kan nemen naar de nieuwe schepping die Hij voor ons heeft voorbereid, een plaats zonder tranen, zonder dood, zonder rouw, gehuil of pijn (Openbaring 21: 4).

7. De ijdelheid van zoveel van ons leven

'Ijdelheid van ijdelheden', zegt de Prediker, ijdelheid van ijdelheden. Alles is ijdelheid. ' (Prediker 1: 2) Het is zo gemakkelijk om het perspectief te verliezen te midden van de waanzin van ons leven. Onze dagen zijn zo vol met mensen en projecten, werken en verlanglijstjes, huizen en vakanties dat we moeite hebben om het belangrijke van het urgente te onderscheiden. We verliezen onszelf midden in ons leven.

Misschien dwingt deze crisis ons weer op het rechte pad. Misschien leert het ons opnieuw wat echt belangrijk is in ons leven en wat ijdelheid, damp, zinloos en zonder substantie is. Misschien zijn de Premier League of de Superbowl, misschien die nieuwe keuken of die Instagram-post niet zo essentieel voor mijn overleven. Misschien leert dat ons het coronavirus.

8. Onze hoop

In zekere zin is de belangrijkste vraag niet: 'welke hoop heb je in het aangezicht van het coronavirus?' omdat Jezus ons kwam waarschuwen voor de aanwezigheid van een veel dodelijker en wijdverspreider virus. Een virus dat elke man, vrouw en kind heeft getroffen. Een virus dat niet alleen eindigt in een zekere dood, maar in de eeuwige dood. Een virus dat zonde heet. En wij mensen leven volgens Jezus in de greep van een pandemie-uitbraak van het virus van de zonde. Wat is je hoop in het aangezicht van dit virus?

Het verhaal van de Bijbel is het verhaal van een God die in een wereld terechtkwam die besmet was met dit virus. Hij woonde onder zieke mensen, droeg geen masker of een chemisch beschermend pak, maar ademde dezelfde lucht in als wij, at hetzelfde voedsel als wij en inderdaad, Hij werd besmet en gedood. Hij stierf geïsoleerd, uitgesloten van zijn volk, ver van zijn Vader aan een kruis. Om deze zieke wereld een tegengif voor het virus te geven, om ons te genezen en ons het eeuwige leven te geven. 'Ik ben de opstanding en het leven. Degene die in Mij gelooft, zal leven, ook al sterven ze; en wie leeft door in Mij te geloven, zal nooit sterven. Gelooft u dit?' (Johannes 11: 25-26)